

Sygnatura akt VIII C 1760/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...)

przeciwko R. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt VIII 1760/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 7 sierpnia 2015 r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu strona powodowa (...) wniosła o zasądzenie od pozwanego R. O. kwoty **1.711 zł** z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 6 października 2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że pozwany zawarł z nią umowę o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne, zaś w roku akademickim (...) nie uiścił w terminie opłaty za studia, w związku z czym decyzją z dnia 28 stycznia 2011 r. skreślono go z listy studentów trzeciego roku studiów. Nadto wskazano, iż w dniu 25 września 2014 r. strona powodowa złożyła w Sądzie Rejonowym w Bolesławcu wniosek o zawezwanie do próby ugodowej obejmujący roszczenie zgłoszone w pozwie, jednak postępowanie to nie przyniosło oczekiwanego rezultatu.

Pozwany w sprzeciwie co do całości nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym podniósł zarzut przedawnienia roszczeń.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu, wskazała, że “termin wymagalności roszczenia datowany jest na dzień 05.11.2010, a zatem odsetki należą się od dnia następującego, czyli od 06.10.2010 r. “. Nadto podniosła, że wniosek o zawezwanie do próby ugodowej przerwał bieg przedawnienia roszczeń. Powołała się przy tym na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 r. (III CZP 67/15). Strona powodowa podnosiła, że zarzut przedawnienia jest bezzasadny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W roku 2008 pomiędzy Uniwersytetem (...) a pozwanym R. O. została zawarta umowa o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne pierwszego stopnia na Wydziale Filologicznym, kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. W umowie tej ustalono, iż wysokość opłaty za rok akademicki (...) wynosi: za I semestr 2.200 zł, za II semestr 2.200 zł, zaś wysokość opłaty w kolejnych latach miała być ustalana przez Rektora zarządzeniem, z zachowaniem

warunku, iż wysokość opłaty nie może przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do prowadzenia studiów oraz zajęć na studiach z uwzględnieniem kosztów amortyzacji i remontów. Terminy wnoszenia opłat zostały ustalone w § 4 umowy, tj. za semestr zimowy – do dnia 5 października każdego roku akademickiego, zaś za semestr letni – do dnia 28 lutego każdego roku akademickiego. W przypadku nieuiszczenia w obowiązującym terminie opłat, student miał otrzymać ponaglenie, zaś w przypadku braku wpłaty w ciągu 10 dni od dnia doręczenia ponaglenia, student mógł być skreślony z listy studentów (§4 ust. 3)

Dowód: - umowa o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne – k. 10-11

Pismem z dnia 10 grudnia 2010 r. pozwanego wezwano do dokonania zaległej opłaty za studia w roku akademickim 2010/2011 i do dostarczenia potwierdzenia wpłaty do Dziekanatu, pod rygorem skreślenia z listy studentów

Dowód: - pismo z dnia 10 grudnia 2010 r.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2011 r. Prodziekan do spraw studiów niestacjonarnych Wydziału Filologicznego (...) skreślił pozwanego z listy studentów z dniem wydania decyzji w związku z nieuiszczeniem opłaty za piąty semestr studiów.

Dowód: - decyzja z dnia 28.02.2011 r.

W dniu 25 września 2014 r. strona powodowa wniosła do Sądu Rejonowego w Bolesławcu o zawezwanie R. O. do próby ugodowej, obejmujący opłatę za 5 semestr studiów.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej nie zasługiwało na ochronę prawną wobec skutecznego podniesienia przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczeń.

Należy podkreślić, iż przepis art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw stanowi, że do umów w sprawie odpłatności za studia, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 11 lipca 2014 r., stosuje się przepis art. 160 a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 11 lipca 2014 r.

Z powyższego wynika, że do umowy o warunkach odpłatności za studia, zawartej na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym przed dniem 1 października 2014 r., zastosowanie znajduje trzyletni termin przedawnienia roszczeń, przewidziany w art. 160 a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Ponieważ przepis art. 32 ww. ustawy nie zawierał innych szczegółowych regulacji intertemporalnych, należy przyjąć, że ustalenie początku biegu terminu przedawnienia nie uległo zmianie, zaś wejście w życie art. 32 ww. ustawy oznaczało, iż zmianie uległa jedynie długość terminów przedawnienia wszystkich roszczeń, przy niezmienności zasad ustalania początku biegu terminu przedawnienia, wynikających z art. 120 § 1 k.c.

Wobec powyższego, w obecnym stanie prawnym należy przyjmować, że roszczenie o zapłatę opłaty za studia, dochodzone w oparciu o umowę w sprawie warunków odpłatności za naukę w szkole wyższej, zawartą przed dniem 1 października 2014 r., przedawniło się z upływem trzech lat od daty wymagalności, tj. z dniem 6 października 2013 r. Co za tym idzie, złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w dniu 25 września 2014 r. nie mogło już spowodować przerwania biegu przedawnienia roszczeń, albowiem zostało ono dokonane po upływie trzyletniego terminu przedawnienia. Nie miało przy tym znaczenia, iż samo wejście w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. nastąpiło później, tj. w dniu 1 października 2014 r. Powoływanie się przez stronę powodową na tezę zawartą w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 r. (III CZP 67/15) jest w ocenie Sądu w obecnym składzie chybione. Uchwała ta miała bowiem charakter wyjątkowy, jednostkowy, a konieczność jej podjęcia wynikała jedynie z rozbieżności stanowisk stron postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji co do możliwości kwalifikowania umów w

sprawie warunków odpłatności za studia. Wyjaśniając, iż uchwała dotyczy sprawy, w której Sąd pierwszej instancji orzekł jeszcze przed dniem wejścia w życie art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., Sąd Najwyższy podkreślił jednakże dwukrotnie w treści uzasadnienia powoływanej uchwały, że przepis art. 32 ww. ustawy stanowi obecnie jednoznaczną normę intertemporalną, wykluczającą możliwość przyjęcia przez Sąd terminu przedawnienia innego niż trzyletni w odniesieniu do wszystkich umów w sprawie warunków odpłatności za naukę w szkole wyższej zawartych w okresie przed dniem 1 października 2014 r.

Wobec powyższego, należało przyjąć, że roszczenie dochodzone pozwem przedawniło się już z dniem 6 października 2013 r., zaś wniesienie w dniu 25 września 2014 r. wniosku o zawiązanie do próby ugodowej nie mogło wywołać skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia. Niezależnie bowiem od faktu, iż zdarzenia te miały miejsce przed dniem 1 października 2014 r., Sąd jest zobowiązany do uwzględniania stanu faktycznego i prawnego na dzień zamknięcia rozprawy, zaś zgodnie z aktualnie obowiązującym prawem, roszczenie strony powodowej przedawniło się z dniem 6 października 2013 r.

Nadmienić należy, iż norma art. 32 ww. ustawy ma charakter wyjątkowy i retroaktywny, co wynika z jej brzmienia, albowiem wprowadzenie zmiany długości okresu przedawnienia objęło wszystkie roszczenia wynikające z umów w sprawie warunków odpłatności za studia, zawartych przed dniem 1 października 2014 r., niezależnie od tego, w jakiej dacie upływały terminy przedawnienia tych roszczeń. Wprowadzenie tej retroaktywnej normy było także celowe z uwagi na występujące szeroko rozbieżności w orzecznictwie sądowym co do kwalifikowania tych umów i sposobu liczenia okresu przedawnienia roszczeń z takich umów.

Stąd orzeczono jak w sentencji.